

THORILD, THOMAS

Det enda nödvändiga för et rikes
financer, eller Principen i det stora
ämne, hvaröfver man nu tvistar, satt i
den klaraste dag, genom Englands
öde. =Anon.= Stockholm, tryckt hos
Anders Zetterberg, 179

(Zetterberg
1792

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

THORND

EXA

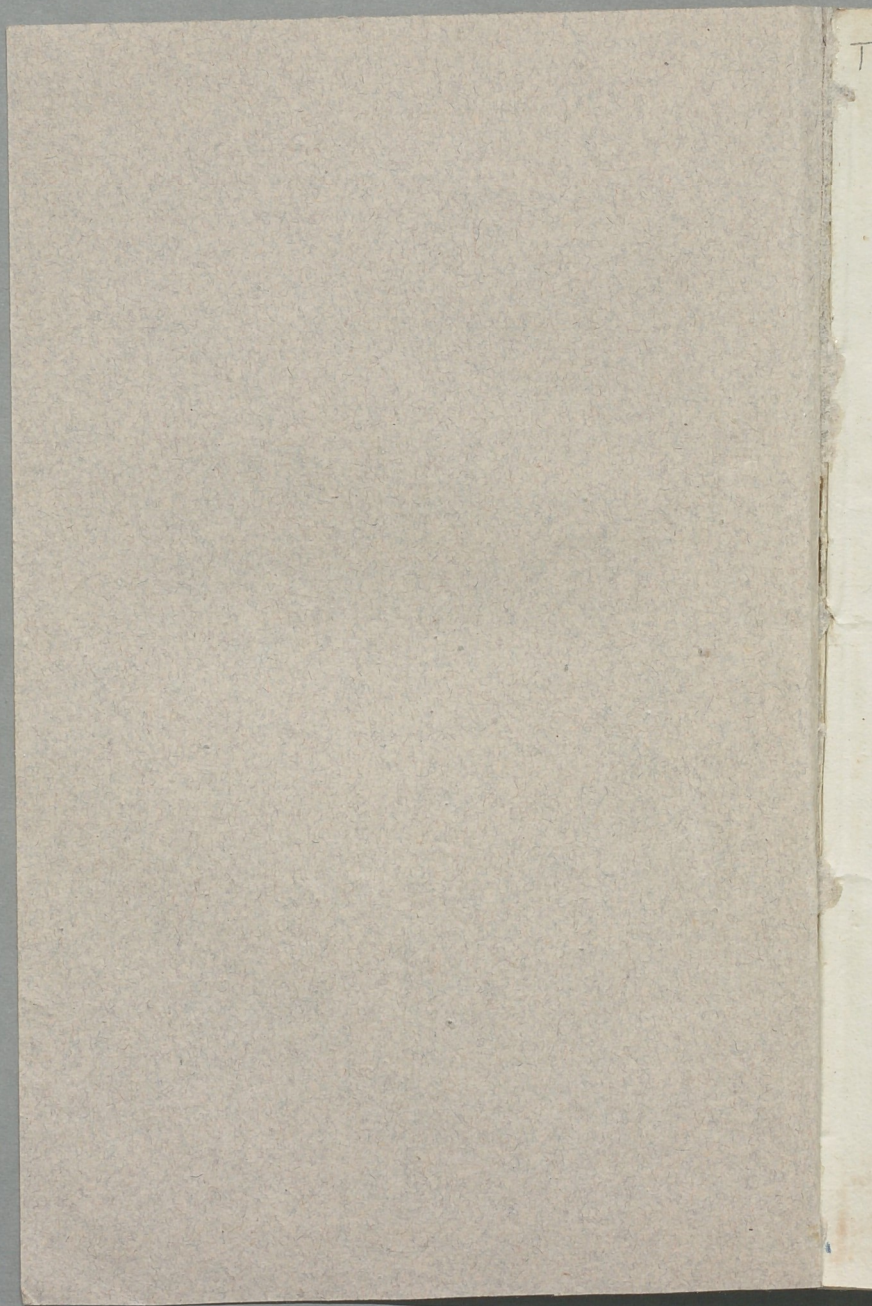
Palit. ²hon

Allen.

(800)

1792

1700-1829

THORILD, Thomas

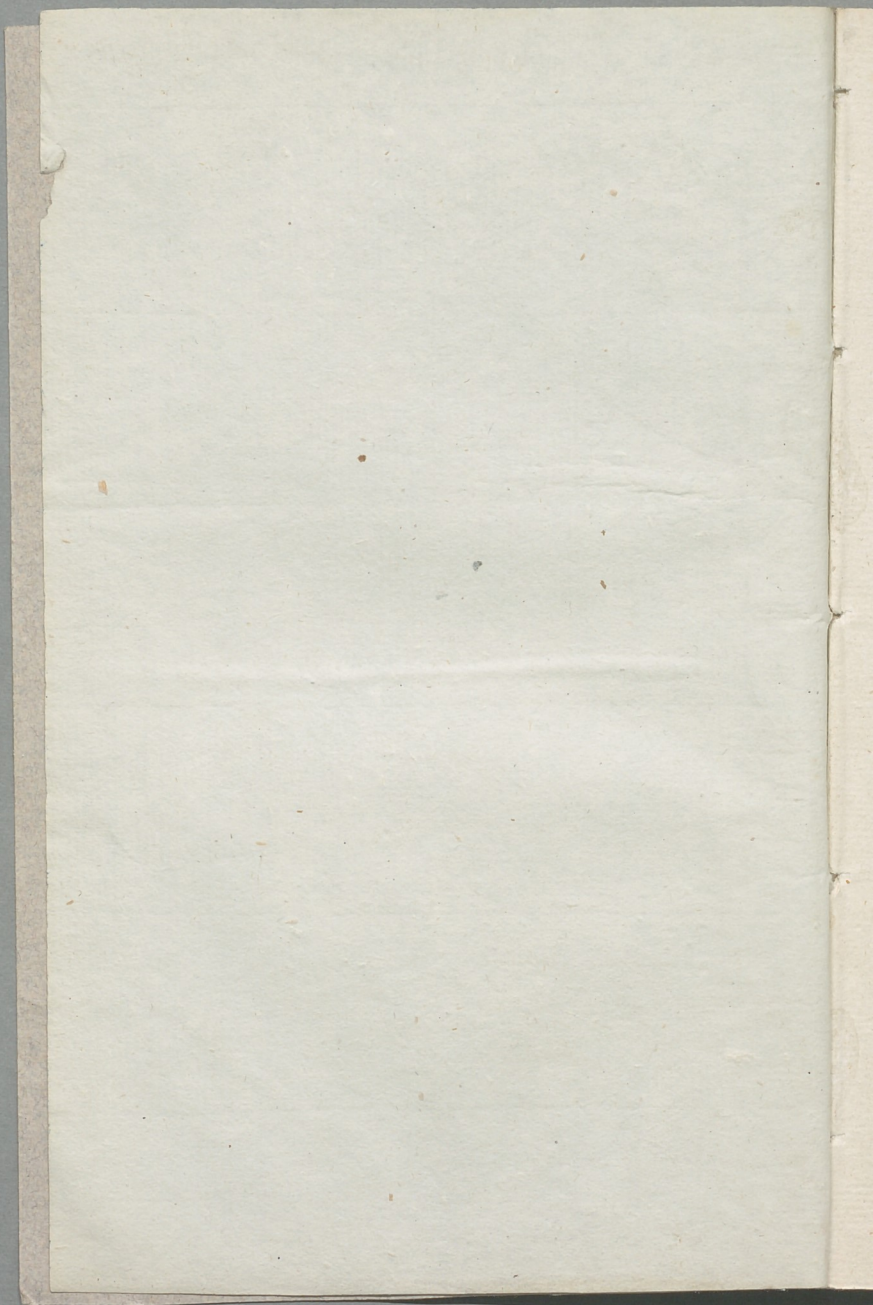
Ex. A.

Polit. Chron.
Allm.
(Pm.)

1792
1700-1829

of Thorild

1792.

Det enda nödvändiga

För

ET RIKES FINANCER,

Eller

Principen

I det stora ämne, hvaröfver man
nu tvistar,

Satt i den klaraste dag,

Genom

Englands Öde.

Principiis obsta.

STOCKHOLM,

Tryckt hos ANDERS ZETTERBERG, 1792.

Blurred text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

England, etc.

F Ö R E T A L.

Det skall hända Oss, såsom i England, *Om vi ej börje med en allmänt ren och klar PRINCIP*, at få til vårt nöje, och vår förvillelse, hundratufend fridiga Politiska Papper öfver samma stora, men enkla sak; och at, på denna så onyttiga som omäteliga Labyrinth af Partiers bländverk och Därars visdom, förlora vår *rid*, vår *tankekraft*, våra *penningar*, ja til slut, det bästa af vårt nationella Förstånd och af vår gamla Ärlighet.

F O R E T A L

Department of the Interior

Division of Forestry

Washington, D. C.

June 10, 1910

Dear Sir:

I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 6th inst.

in relation to the proposed sale of the timber on the above-mentioned

land, and in reply to inform you that the same has been referred to the

proper authorities for their consideration.

Very truly yours,

[I. CAP.]

NATUREN AF ALL HANDEL.

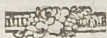
Naturen af all Handel ligger evigt klar
i denna fats:

*Alt galler alt hvad
det kan gälla.*

Denna fanning gör Handelns *vinst*, och
är den enda Lag för *Värde* i Naturen. Men
Köpmannen får ock känna bittert *motsat-*
sen af denna fanning, nämligen:

*Alt faller til alt hvad
det kan falla.*

EN diamant är det lumpnaste glitter i
Verlden, den kan dock gälla millioner: En
enda rar blomma, i Holland för tvånne fe-
kler fedan, kunde gälla en tunna guld:
Sjelfva Guldet, hos vissa folkslag, galler knapt
en glas-pårla: Et visst ljud, kalladt *titel*,

kan gälla för det största snille, för den största dygd. Men et enda brödstycke, och et enda glas vatten, har någon gång gällt i Månskligheten, mera än hela Verldens diamanter, blommor, guld, titlar.

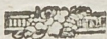
År nu den enda lag för alt värde och år sjelfva handelns natur at *Alt galler alt hvad det kan gälla*; så följer, at en Köpman, såsom Köpman, i *fri* handel, har aldeles ingen annan förbindelse, än at

*taga alt hvad han
kan få,*

äfvensom han troget måste räkna på det öde, at

*förlora alt hvad han
kan förlora.*

Endast en fåne kan göra det inkast „At han betjenar sig af *vårt behof*„. Ty ingen ting i Verlden galler, litet eller mycket, det år, *bar värde*, utan i det ricktigaste förhållande til *Vårt behof deraf*: det må nu vara naturens behof, eller en *förvil-*

villad Inbildnings, et behof i rätt ordning,
eller af et öde tilkommet.

Äfven måste man hafva politicerat sig
bra galen, för at kunna glömma, at Köp-
mannen har et likafå stort *behof*, och et
behof likafå rent och mänskligt, af *sin vinst*,
som ni af *hans vabra*. Och då ni, för er
del, i god ro, låter honom *förlora alt hvad
han kan förlora*; så är det ock rättvist, at
ni låter honom, i lika fri och rolig handel,
vinna alt hvad han kan vinna.

* Hvarvid är klart, at ingen fråga är
om *Svek*, eller om detta *System af svek*
som kallas Lurändråja. Ty TJUFNAD är
ingen Handel.

* Och likfå litet betyder *behof*, i all-
männa Handeln, detta yttersta behof, som
kallas *elände*, och som har at göra med
hvars och ens Barmhertighet, och icke med
HANDELN, i hvilken ofta den måst be-
höfvande af *något vinst* är juft den rikaste,
och som behöfver detta viffa, endast för at
göra sig sjelf den största vinst.

Men af alt detta följer: at i ren och fri
Handel, ingen vinst är så väl uträknad, el-
ler så *stor*, som icke är rättvis. Köpman-

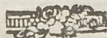

nen calculerar på andras behof; andre calculera på hans. Han använder *sit* bästa vett, såsom andre deras. *Ovanlig* vinst, *Ovanlig* förlust, enligt tider och hvålfningar, åro för honom et *lika naturligt* öde. Och om han förstår at vinna det högsta, eller alt; så är hans fel, efter Handels natur och sanna frihet, blott det, at han har mera *förstånd*, än man kanske behagar.

Med sådan rätt, tager han äfven AGIO; så, som hvar och en annan vinst, som, fritt och naturligen, erbjuder sig. Ni må göra en Folio för at bevisa et annat mynts lika godhet: *Alt gäller* likafullt *alt hvad det kan gälla*: han svarar er kallt „*Så mycket* „*är Banco nu värdt, Min Herre*„! Och han har rätt: ty hvad är en sak *värd*? jo, alt hvad den, i fri handel, möjiligen *kan gälla*.

Och skulle han ock sjelf hafva skapat detta nya värde; så vet ni ju, at al Handels *genie* består endast uti at: *Köpa til det lägsta, och sälja til det högsta*.

Tala om Moralen i ren och öpen Handel, i Pengars *värden*, är som at tala om Moralen i *Matematiken*. Det visar en mans själ och snille, hvilken lefvat så *inbyses*

byses i denna Verlden, at han aldrig lårt känna den utan genom en Postilla.

Når ni kan vinna 50 R:d. på et enda kort, nekar ni at taga dem, af *christendom*? Når ni kan få *dubbelt* för edra tjänster åt Staten, nekar ni at taga det, af *christendom*? Ja, om för bara smicker och projecter, ni kunde vinna *tio gånger mer*, skulle ni förfaka er lycka, af *andelig blygsel*? Och likväl skall, i en ren, fri, för alla lika öpen Handel, en Köpman icke, utan fåniga smådelfer, kunna göra sig fördel af de få *stigande värden* som ännu tilbjudas af en Tid, i hvilken annars alla *sanna Värden* tyckas med hvar dag falla och förloras.

II. CAP.

NATUREN AF ALL CREDIT.

Naturen af all Credit är: *Såkerhet.*

Men det som heter *Såkerhet* i sjelfva Saken, heter i dens Förstånd som betraktar saken: *Visshet.*

Den minsta skymt af en *möjlig förändring* i Saken, kastar straxt et mörker på eder *Vifsbet*.

Nu kan ingen ting i Verlden skydda fakers fåkerhet och värde, annat ån *Lag*; och ingen ting kan rubba fakers fåkerhet och värde, annat ån *Magt*. * Ty vi tale icke nu om blotta *öden*, utan om *Månskliga Handlingar*.

I samma mån derföre ni ser en enskilt *leka med Lag*, har han hos eder liten *Credit*: och det i rätt ordning, ifrån hvar och en *laglös småberre* som nästan ler åt at svika; förbi alle *bedragare af sats*; ånda til *Våldsverkaren*, som med uppenbar, rå, vild *Magt*, icke annat kan ån förtjena den *minsta Credit*, då han införer den *första Ofåkerhet*.

Af detta skål finnes, i alla Tider af Oro, Våld, Krig; i alla Tyranniska Regeringar; i alla Despotiska Vålden fastån de synas milda; under alla skändeliga Ministrar, *ingen publik CREDIT*, som icke är ett blott *Pharao-Spel*.

Ja'

Ja, detta går få långt, at den minsta skymt af en *blott* MAGT, åfven i den vackrafte Monarchie, firaxt förfårar Crediten, fom år det lättaste, det finaste, det ömtåligaste väfende i naturen. Hvarföre ni fer alla eller de största BANKER endast i de *måst fria* Stater: och där Constituerade, icke af Generaler, utan af Köpmån: bland hvilka ändå Crediten, liksom båfvande för hvar flågt, aldrig kan hvilas.

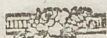
III. CAP.

FINANCER.

I sin enfaldigaste mening betyder detta stora Ordet, intet annat ån: *et Rikes Debet och Crédit*. Och i den finaste förvaltningen deraf, fom kallas *Finanz* par excellence, och fom anfes för et konst stycke, kan man icke följa annat, ån naturen af HANDEL och CREDIT.

Men nu år det uppenbart, at en Regering, genom Riksgålds-Sedlar, handlar på *Credit* med alla dem, fom gifvit *rena värden* i Tjenster eller Vahrör för dessa sedlar såfom *blotta intyg* af deras fordran, och fom hvar stund vänta at få dem realiserade genom godt och gällande *Mynt*.

Det-

Detta realiserande kan en Regering icke göra, utan genom *Alle skattande Medborgares QUOTA*: det är fant. Men rena begreppet är: *Såsom hvart sådant Quotum är Regeringens fordran på den Skattskyldige, så är hvar enda Riksgålds-Sedel innehafvarens fordran på Regeringen.*

Nu uppstår den stora fråga: *hvad Värde har en sådan FORDRAN?*

Svar. Intet väfendteligare värde, än alt annat i hela Verlden. *Den gäller alt hvad den kan gälla, och faller til alt hvad den kan falla.*

Huru högt kan den gälla? Så högt som *Vissheten* at få den realiserad hvad stund som helst: det är, så högt som nu en *Banco-Sedel*.

Huru

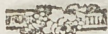

Huru lågt kan den falla? Så lågt som Vissheten, *At icke* 1. De Skattande, med at gifva *sista spiken i väggen*, såfom en Auctor talar, göra en mindre eller större Bankerott: 2. *At icke* Regeringen kommer i nödvändighet af nya, oförutsedda, antingen *politiska* eller *naturliga* Behof: 3. *At icke* sjelfve de ännu Förmögne i en Nation, genom ståndiga fallandet af *Inländsk Production* och ståndiga stigandet af *Utländsk Yppighet* blifva snart Oskicklige at bistå Riket.

Hvilket Land i Verlden har all denna *Visshet*? Men *så långt* som denna *Visshet* felar, måste Publika Crediten falla.

ENGLANDS ÖDE.

Man vet, at Tudorske Konungarne förmådde alt. De Stuartske hade en oviss magt: ån blänkande up som Afiatiska Despoter, ån framträdande i gode Medborgares dygd, ån störtande från Magt och Höghet til misdådares öde. Sedan Revolutionen

tionen 1680 har Engelska Folket *trott sig vara fritt*. „PARLAMENTETS Beslut, „hafva de ständigt ropat, det är *vår egen* „LAG: den ger oss *Vissbet* för Lif och „Egendom,,!

Men detta Parlamentets Beslut är en *stor och helig form* för et dunkelt Envälde, hvilande på en Pluralitet, som i evigt samma ordning köpes med Rikets ämbeten, åra och skatter. Engelska Folket har *Vissbet för Lif och Egendom*: och råknar, på sina sista hundra år, 43 års KRIG! Engelska Folket gör *sin egen Lag*: och har 250 Miljoner Pund Sterlings SKULD! Engelska Folket är *fritt*: och TRYCKES ned i stoftet af Taxor! Men denna, dels fäniga, dels högfinta inbildning har lockat tillsammans til Engelska Cronan *Tretusend Creditorer*, fäder eller mödrar för de bästa Familier i Riket, som alle anse de Capitaler de gifvit såsom evigt förlorade, men vänta endast sina årliga interessen. Hvilka intercessens *vissbet*, skulle gifva er den bizarra ideen af et *inbilladt Capital* med *verkelig* rånta; om Regeringens *beliga förbindelse* icke innehölt realiteten af et *Capital*. Denna heliga *Förbindelse* oakadt, följas dessa FORDRINGAR (fordringar på den första Regering under Solen i rikedom och

och magt) vanligen med 25 til 30 Procents rabatt! På hvilken *Scala af fallen Credit* de outhörligt springa, up och ner, efter det minsta ryckte *för* eller *emot* Regeringen. Och så långt har det hunnit, at när Ministern nu behöfver et nytt Låne-Capital, beviljadt af Parlamentet, hvilket Capital skall användas i Conjuncturen, men hvars *Interessen* böra constitueras i nya taxor på Folket; så köper han, med hemliga skänker, någon Penning-Vinglare af stort Namn, hvilken i samma ögnablick springer omkring från den ene til den andre, skryter af sin lycka at hafva fått infätta hos Ministern et så stort Lån på så *dråpliga vilkor* (hvarpå han visar document, fastän han ej infatt et öre), retar och inleder genom *sit vigtiga exempel* de mera enfaldige, och lofvar ånteligen med en myndig och nåsian kall vänlighet (ty tilloppet hos Ministern, säger han, är så stort redan, af de Förste Speculanter i London) lofvar at emottaga deras Summor til infättning, för hvilken vänskapsfulla tjenst han likväl låter gifva sig en redbar erkänsla, eller ock, öfvertalad i sit hjertas godhet kan man tänka, följer han til dem rent ut sit egna Lån, men til et *mindre Interesse*.

Så upkommer det nya Capital, hvilket försvinner lika snart med Conjuncturen. Men alla dessa, så förfärligt hopade, med
Ti-

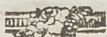
Tiderna alltid stigande INTERESSEN, skapas utur TAXOR, drifna til den högd af spitsfundighet och grymhet, at de ofta kallas *blodiga*, och at, genom dem, Englands Frihet är förlorad i en Tråldom, väl ofynlig, men så lifligen *känd*, at man redan bäfvar för at öka den. Hwad an ock de få *kloke*, som se alt detta, vid den första Händelse som fordrar en *stor kostnad*. vid den första *Nöd* som uppkommer, vänta Englands Bankerott: hvilken väl skall kasta *Tre tusend* förmögna Familier tillbaka i sina första Fäders fattigdom, men i stället gifva lif och anda åt Stor-Brittanniens suckande Millioner, och i et ögnablick skapa et *nytt* mäktigt Folk.

Om detta är *Englands Öde*

_____ hvilken fäne
 måste icke det vara, som undrar på, at
 PUBLIK CREDIT *kan falla!*

Men den måste falla, i alla Länder och
 i alla Tider, *i samma mån* som
 det är möjligt

1. At

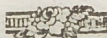

1. At Parlamenter eller STÅNDER, genom *falskheten af Repræsentation*, kunna falla ned til en *köpt Pluralitet*, såsom nu i England: eller at de kunna kufvas af et *lyckligt Partie*, som rycker til sig en Magt öfver Lag, såsom i förra tider hos Ofs: eller at de *aldeles förgåtas*, och småningom försvinna, såsom i de måsta Länder.

2. I samma mån som det är möjligt, åt REGERINGEN, eller högsta Styrelsen, genom onaturliga Förbund, eller *falsk Politik*, utfåtter et Rike för Krig eller Våda eller Förluster: eller at den handlar innom sig *mera efter Magt än Lag*: eller at den lemnar *Rikets Financer i mörker* för Allmänheten. Af hvilket alt hela NYA HISTORIEN gifver det klaraste Exempel.

B

3. I sam-

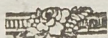

3. I samma mån som det är möjligt, at FOLKET armas ut genom Skatter, genom *förfall i Naringar*, genom Monopolier och onaturliga Privilegier för vissa, genom allmänt fördärf i feder, med et ord, genom *Laglöshet*: eller at oaktadt inre Vålfstånd *Utländsk Yppighet utan gräns* stiger: eller at Resningar, Pugatschewska upror, Lawiska systemer, Cagliostorer i religion, i Finanz, i politik, eller i allmänhet *Hvålfningar* och *Olycks-öden*, upkomma.

Hvilken Tafla af fanna, af stora Möjligheter! som alla kunna oroas, kunna förfåra, kunna störta *vår VISSHET!*

Men *i samma mån*, säger jag, som alt detta är möjligt — måste, i alla Länder och i alla Tider, PUBLIKA CREDITEN *falla*.

Hvilket jag sorgfälligt upprepar, på det man måtte lära alt hvad man bör, då man der-

deruti märker et *fallande*. Ty denna Publika Credit är, i sit rena och högsta begrep, ej annat än: *kloke medborgares Visshet på den Allmänna Säkerheten.*

*

*

*

Det ENDA NÖDVÄNDIGA således är at — *uprätta denna VISSHET.*

Den stiger i samma mån som de ofvan uppräknade *Osäkerheter* försvinna; det är, i samma mån alt blifver *Lag* i stället för *Magt.*

Då jag med LAG menar: *hvar och en rätt, klar, genom allas Förnuft bestämd och belagd, ordning.*

Denna visshet finnes ofta i en *Republik*.

Den finnes alltid för en *Bank*, som har intet *våld* at frukta utom sig, och inom sig ingen *Styrelse*, som icke är *bunden vid Lag*.

Denna VISSHET kan aldrig *befallas!*

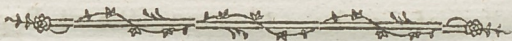
Från JULIUS CÆSAR til CARL den Tofte, från SEMIRAMIS til vår CHRISTINA, som kastade Cronan af *harm* öfver Financernas ruin — berodde denna Vifshet endast och allenast på vår *Fria tanka* om de Allmänna Sakerna.

Hvaraf är klart, at intet *Snille*, at ingen *Storhet*, at ingen *Magt*, kan gifva den-

denna Visshet; utan, helt enfaldigt, *de*
Allmänna sakernas up-
penbart goda stånd.

I hvilken sats ligger för evigt klar al-
la Financers *Första och enda* PRINCIP.

VI hafve haft en ny Prophet i Finan-
cer, hvars vidunderliga Theorier uplösas i
Okunnighet om alla *Principer* af Handel
och Credit, samt i en Pedantisk inbildning,
som upretat denna okunnighet til stora fö-
retag.

Här gifvas *dumbeter* i dessa ämnen, som man kan kalla: *dumbeter i Banco*.

1. REGERINGEN. Från denna år Riksgålds-Contoiret „*aldeles skildt* och svarar för sig sjelft „ fåger han. Hvilket skulle vara fannt, *Om detta CONTOIR hade*, såsom Banken, *innom sig all den MAGT, som i rätt och naturlig ordning, kan inflyta på des Tilgångar*: det år, om det hade styrelsen af Landet. Men nu föke vi Regeringen, nödvändigtvis *dår*, hvarest denna **Styrelse - Magt** finnes. Vår Stats-Rått tillåter ofs icke at åtskilja Kung och Ständer. Hvilke utgöra en enda Principal, som år alle Publike Creditorers *Man*.

2. RIKET. Detta tager han aldrafast, icke i en ren Finanz-mening, då det betyd-

tyder *hvarje skattandes*

Quotum: utan helt fysiskt, såsom en indistinct Massa af allas Förmögenhet: och så, som en hungrig bonde anser en stor och god Ost på hvilken han hugger til hvad bit han lyfter. Ockfå följer han tyft i sina Theorier denna Turkiska Maxim om Riket:

en för alla och alla för

en. Men et *fritt Folk* tror, at alt hvad en medborgare eger, utöfver *Quotum* af sin contribution, är hans *eget*, och at han i denna sin egna rätt är sjelf den ende herre och souverain under Solen. Om detta hans *Eget* är en publik Credit-tedel, så anser han den för *sin*, *sin* rena innestående *Fordran på alla*, det är, då man ej brukar at handla directe med alla, på den Styrelse som har *MAGTEN* öfver *allas Quota*, eller, *de Publika medlen*. Hvilken Styrel-

se-Magt vi kalle med et annat namn: *Regeringen*. Men viffe Penning - Propheter tyckas, i sit despotiska vurmande, vilja dela Riket i tvånne opponerade Magter, af hvilka den ena utan gråns *fordrar*, och den andra utan gråns *betalar*.

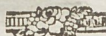
3. *Han vill*, at en Riksgålds-fedel skall gålla fullt, som en Banco-fedel, som Specie, som Guld. Och hvilken redlig man *vill* icke detfamma? Men en Centners *vilja* kan ej göra et papper mindre *lätt*.

Han påstår, at en Riksgåldsfedel har en *vida större säkerhet*, ån alt Banco i verlden. Och det år vist, at i allmänhet, och in abstracto, et Rike præsenterar för vår Tanka en *vida större Säkerhet*, ån någon Bank. Men han, glömmmer huru
oänd-

oändeligt, in specie, et *visst* Rike kan differera från en *vis* Bank: ja, huru oändeligt *alla kända Riken*, i både utvårtes Favor och invårtes Styrelse, differera från *alla kända Banker* som ännu hafva bestånd.

Han föreslår ånteligen
åt alle Förmögne i Riket: at tilhandla sig hela den *Utländska Skulden*. Store Gud! hvad man måste hafva tänkt sig djupt in i sin Nattmössa, för at riktigt tro, at den *Publika Credit* som nu i Landet synes fela för en Tolfschilling, nog skulle finnas för *Femtio Millioner* Tolfschillingar! och för at icke se, at i den stund en sådan Credit funnes, Köpmännerna mangrant skulle taga Speciet hos Utlånningar til 5 Procent, för at sticka 25, af de 30 proponerade, i sin ficka: hvarigenom Skulden, under *flera namn*, blefve lika *Utländsk!*

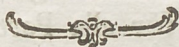
Men hvad kan den se, som icke sett, at INHIBITIONEN af Banco skulle 1. göra *intet*, ty man skulle *då* måta Riksgåldsfejdarne emot *Vexeln* eller *Vabran* direkte, just så, som man nu måter dem emot *Banco*, hvarigenom man endast tog en *annan* aln för at måta *likamycket*: 2. icke sett, at den skulle störta dessa Sedlars anseende aldeles, då emot deras *stigande Massa* nödvändigt skulle *svara* deras *fallande Credit*, denna verkan som äfven alt *godt* mynt måste röna: och 3. icke sett, at detta Spöke, AGIOTERINGEN, som så förskrämt hans hjerne, är blott en spelande skugga af det verkliga Onda: OVISSHETEN i Folkets sinnen?

Denna Ovisshet är *naturlig* i alla Riken, som komma i *stora behof*: och den Publika Crediten, såsom hvar enskild mans, måste följa det eviga öde: at *i samma mån den drifves långt, faller den!*

Men,

Men, när den en gång är fallen, kan den icke uprättas genom någon konst af Månskligt Snille: utan endast genom *Säkerheten*, lagd klar för allas ögon. Hvilket gudomliga ord innefattar, i et begrep, *de Allmänna Sakernas uppenbart goda stånd*; men dock mera egenteligen, utom Ofs, *naturliga Förbund*, innom Ofs, *Fribet skyddad genom Lag*.

Jag har med detta Utkast sökt at tjena både Konung och Fädernesland: hvilka först, icke af någon klok och redelig man *åtskiljas*: dernäst, icke kunna tjenas med lögn och bländverk, utan med en ren upgift af *säkernas* PRINCIP.

Jag tilhörer annars intet Partie: utan såvida, som jag deruti finner något rätt och stort. Ty jag erkänner i hela världen ingen annan *Politik*, än den för alla Partier lika nödvändiga och lika heliga — *Sanningen*.

I denna Politik är det lätt at bevisa, at et Lands Armee icke bör bestå af annat än frie Arbetare, at hvilka Staten endast gifver: *Uniformen* och *Beskydd*. Hvaraf nu de Per-
mit-

mitterade Knektar äro et exempel. Ja, jag skulle, i denna Politik, kunna demonstrera klart som dagen, at nio tiondelar af hela Styrelse-Verket kunde indragas och reduceras til Et enda Cantzlie för en enda evigt klar och vis Constitution; utan at deraf annat skulle hånda, ån at Folket blef nio tiondelar mera lyckligt, och Konungen nio tiondelar mera stor.

Men, frågan är icke nu om all möjelig *Sällhet*: utan om en verkelig *Nöd*.

En nöd, som fast ännu icke större ån at Vi med vett och mod kunne öfvervinna den, likväl måste väcka, på et mera lifligt sätt, hvar redelig medborgares både tanka och känsla.

Mig

Mig har den fört på den nya, den stora, den förunderliga betraktelse öfver Allmänna Historien: „At nästan utan undantag all den Storhet verden kânt och känner, störtar sig sjelf,,

SNILLETs bländverk, irrande blofs, och förmåtna konst: YPPIGHETENS på dessa upstigande, omäteliga, glänsande, urfinniga, ömsom tyrannie och tråldom: ÅRANS för-gudade Lögn: KRIGENS Blod och Lågor: Alt detta, som i alla Tider, däråt Lårde, Nationer och Kungar — har det icke alltid störtat sig sjelft? Men så, at Mänskligheten, dess Rätt och dess Lycksälighet, ligga störtade tillika, och nästan begrafna, under denna fallka Storhets ruiner!

Tjuste, dårade Nationer! Af SANNINGEN kan man icke *lida*. Ty
San-

Sanningen är Guds egen vålgörande Lag, är Naturens ordning, som öfverensstämmer med och beskyddar vår varelse. Sanningen kan ock aldrig förvandlas eller *störta*: ty Sanningen är så vis och evig som Guds Förstånd, af hvilket den är en glans, lysande i alt, lysande i tingens natur och egenskaper, för at leda Oss.

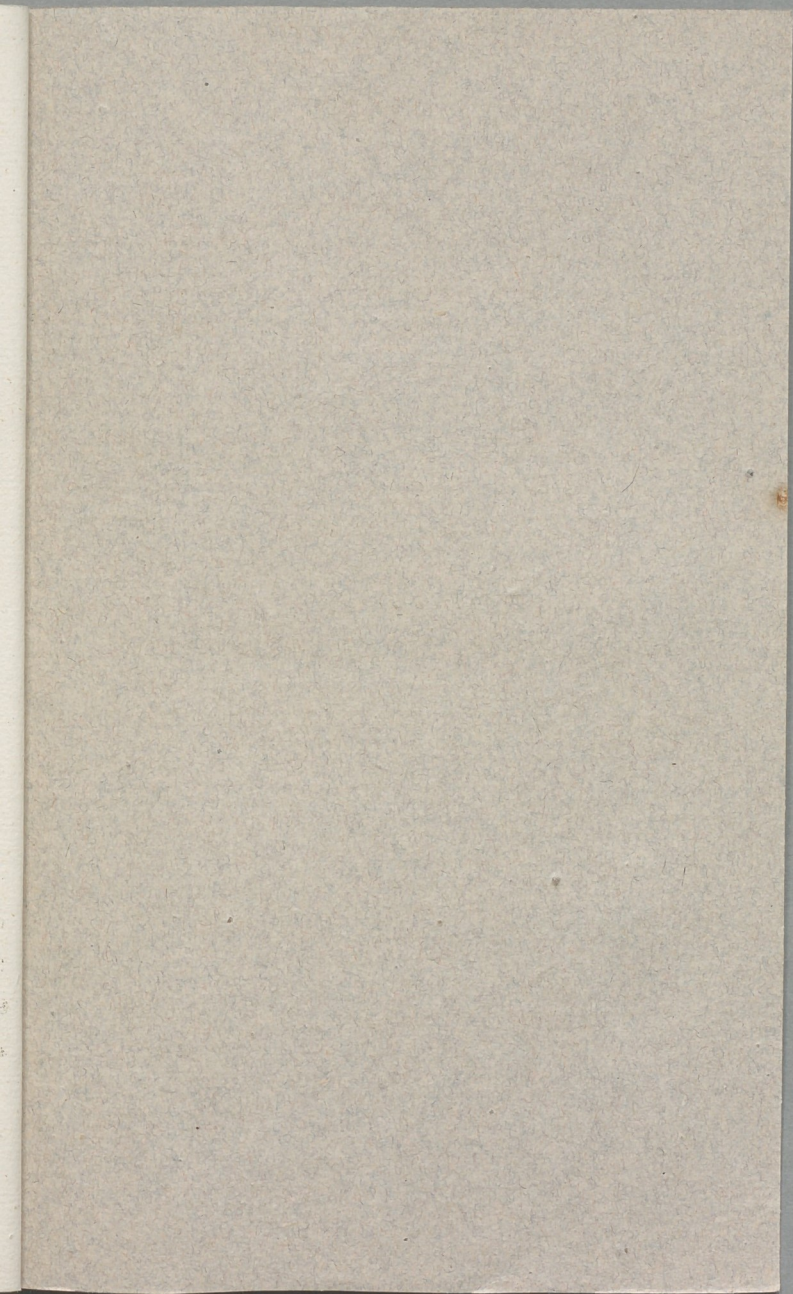
Når dertfore J ouphörligt *liden*, ouphörligt åren likfom *störtande* från stätelig nöd i ynkelig nöd, från blånkande storheter i eländen — Vetén, seén då, at det är LÖGNEN, endast Lögnen, under tusende höga namn af Snille, af Yppighet, af Åra, som J följén; och at alt ert *lidande* icke annat är, ån Naturens straff, ån Guds hämnd, såsom yttersta medlet at våcka edert *Förstånd*.

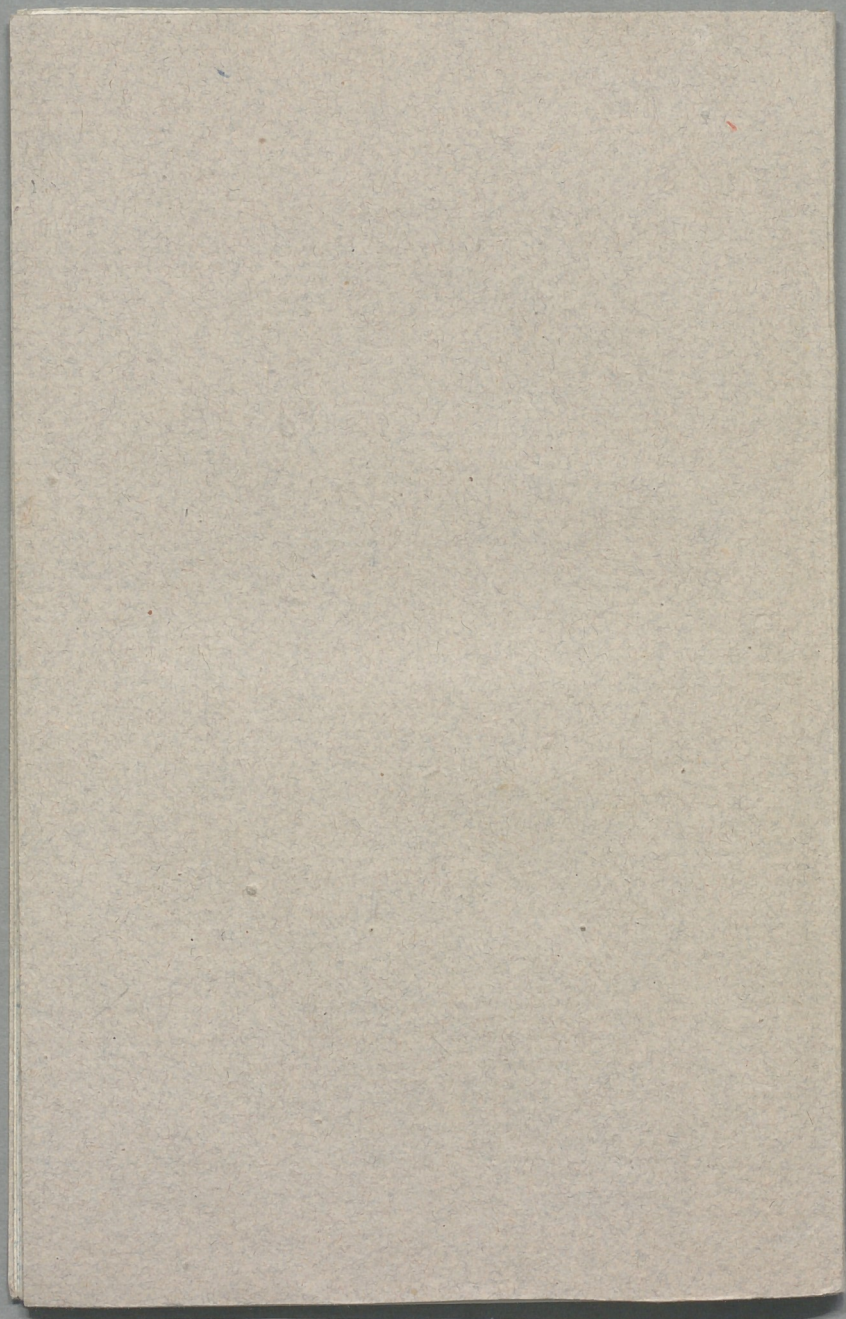
Men

Men detta FÖRSTÅND är icke blott en mängd af *ideer*: hvilket åfven fånaden, hvilket de ytterste jordens trälrar och dårar, hafva. Det är icke blott en mängd af *ideer*: lät dem ock glänfa, af bara zirlighet, smak, rim, inbildning, pragt. Utan detta Förstånd är den enfaldiga, men stora kännedomen af *Sakers PRINCIP*, af tingens uppenbara och sanna Ordning: det är, detta Förstånd är kännedomen, icke af Människo-funder, utan af Guds och Naturens LAG, i hvilken endast är, för vår Sällhet, en ren och evig *Visshet*.

www.books2ebooks.eu